

RECULL DE PREMSA

193. L'energia nuclear a Catalunya

Catalunya serà el territori més afectat per l'apagada nuclear

El tancament de les centrals nuclears suposarà un sobrecost elèctric de fins a 1.200 milions d'euros

O. Vilà – Barcelona - 14 març 2025

Central nuclear d'Ascó.
Lluís Serrat.

Catalunya serà el territori més afectat pel tancament de les centrals nuclears, que ara mateix cobreixen més de la meitat de la demanda energètica, segons un estudi de PwC, encarregat per les empreses nuclears. L'estudi alerta que la pèrdua de la generació nuclear suposarà un augment del preu elèctric d'entre 13 i 30 euros el megawatt/hora. Fet que es tradueix en un augment d'entre 543 milions i 1.221 milions d'euros, segons càlculs de l'informe tenint en compte diferents escenaris del preu del gas. L'informe adverteix que les conseqüències es notaran a partir del tancament de la primera central espanyola, Almaraz I, que està previst pel 2027.

L'allargament de 10 anys de la vida operativa de les centrals podria reduir 5.4000 milions d'euros la factura elèctrica catalana, segons calcula l'informe, que assenyala que d'aquests, 2.000 beneficiarien la indústria. A més, l'estudi alerta del risc per a la seguretat de subministrament elèctric a Catalunya després de l'apagada nuclear, que passarà a dependre "de forma crítica" dels cicles combinats.

"No podem prescindir de l'energia nuclear a Catalunya, perquè si no tindrem una apagada energètica", ha avisat Salvador Sedó, director de desenvolupament sostenible a Foment del Treball. L'informe també apunta que els cicles combinats generaran una "pèrdua de competitivitat industrial" i reduiran l'atractiu de Catalunya per atreure noves indústries tecnològiques intensives en consum d'electricitat.

La desconexió nuclear suposarà també la pèrdua de 10.500 llocs de treball a Catalunya, segons apunta l'informe, que ho comptabilitza en una aportació directa al PIB català de 900 milions d'euros.

Els autors de l'estudi critiquen que el protocol firmat el 2019 pel tancament de les centrals "no s'està complint" perquè la taxa de l'Empresa Nacional de Residus Radioactius (Enresa) ha pujat per sobre del màxim permès. I alerten que les expectatives de desplegament de renovables inclosos en el Pla Nacional Integrat d'Energia i Clima (PNIE) pel 2030 "estan lluny de complir-se", sobretot en el cas de l'eòlica. "Hi ha hagut un avenç molt important en renovables, però no és suficient", ha dit el responsable del sector de l'energia

de PwC a Espanya, Òscar Barrero. Els objectius del PNIE contemplan gairebé 130 gigawatts de solar i eòlica, però ara n'hi ha només 64, segons ha explicat Barrero. La situació preocupa els propietaris de les centrals nuclears que, ha afirmat Barrero, ja "es plantegen a futur si continuar surt a compte o no".

Informació publicada al diari El Punt Avui. Divendres, 14 de març del 2025.

Informe de PWC

Les empreses nuclears avisen que tancar Ascó i Vandellòs destruirà a Catalunya 10.500 llocs de treball

Un informe de la consultora PWC avalat per les companyies del sector reclamen al Govern posposar l'actual calendari de clausura, previst per al 2035

Les nuclears representen el 60% de l'energia produïda a Catalunya

Gabriel Ubieto- 14 de març del 2025.

JOSEP LAGO / AFP

El tancament previst de les centrals nuclears s'acosta i les empreses del sector multipliquen les seves pressions perquè el Govern posposi el calendari de clausura dels reactors, previst per al 2035. Uns interessos que xoquen contra el sentit general de la ciutadania, en tant que dos de cada tres catalans estan a favor de reduir o directament suprimir l'energia nuclear, segons l'últim baròmetre del CEO de la Generalitat.

El Fòrum Nuclear –una entitat que agrupa Endesa, Iberdrola, Naturgy, entre d'altres– i la patronal Foment del Treball han presentat aquest divendres un informe elaborat per la consultora PWC que xifra l'apagada dels reactors nuclears suposaria destruir 10.500 llocs de treball, entre directes i indirectes, a Catalunya i restar-li 900 milions d'euros anuals al seu PIB. El mateix informe no computa quants llocs de treball crearia el desplegament de les renovables per cobrir aquest buit ni quina aportació tindria això a l'activitat econòmica.

Segons l'actual pla del Govern, firmat amb el sector el 2019, per a l'octubre del 2030 tancarà la central d'Ascó I, li seguirà Ascó II el 2032 i culminarà el cicle Vandellòs II el 2035, si bé tot el procés es precipitarà per l'efecte del primer tancament previst a tot Espanya, que serà el d'Almaraz I. el novembre del 2027.

«L'entorn ha canviat i [el Govern] hauria de repensar el seu pla», ha reclamat el president del Fòrum Nuclear, Ignacio Araluce, argüint els efectes de la guerra d'Ucraïna, que han encarat el preu del gas que arriba des de Rússia, o la nova presidència de Donald Trump, ja que des dels Estats Units arriba més de la meitat del gas que consumeix Espanya.

L'informe de PWC afirma que, atès el lent avenç de la instal·lació d'energies renovables, si no es posposa el tancament dels reactors Catalunya haurà d'aprendre a funcionar igual amb menys energia o patir el dèficit. I és que l'energia nuclear representa avui dia el 58% del total d'energia produïda a Catalunya i el 23,4% del total de la consumida.

Preocupació en la indústria

La indústria és un dels sectors més preocupats. No en va, un terç de l'energia consumida a Catalunya la necessiten les factories i amb una sola central es podria proveir en exclusiva tot el sector.

«La preocupació avui dia és la capacitat de subministrament», ha asseverat el portaveu de Foment del Treball i exdiputat i ex senador d'Unió, Salvador Sedó. I és que la retirada de l'energia nuclear suposaria un fre tant a l'activitat empresarial existent, com a la que es pogués voler obrir i instal·lar a Catalunya, segons ha insistit. Des de futures plantes de bateries, fins a centres de dades o altres indústries estratègiques d'alt consum energètic.

Les dades de l'informe de PWC situen que no s'estan instal·lant prou projectes d'energies renovables per omplir el futur buit que deixi la nuclear i tampoc s'estan garantint les infraestructures per emmagatzemar i compensar els moments de falta de generació (quan no faci sol o no bufi el vent, per exemple).

Segons els seus números, actualment la potència generadora de renovables a Catalunya és de 1.801 MW i l'objectiu és arribar el 2030 als 11.230 MW, una cosa inassumible segons prediuen. El seu informe apunta que el 2030 s'arribarà a una potència instal·lada de 6.515 MW i el 2035 s'arribaran als 10.444 MW, una xifra pròxima a aquest objectiu marcat per a cinc anys abans i que deixarà un dèficit energètic, si d'aquesta equació es resten les nuclears, del 29%.

Municipis dividits

El tancament sí o no de les plantes tensa també part dels municipis directament afectats, que davant la generació de riquesa i ocupació que generen advoquen per mantenir-les. Això va quedar evidenciat fa unes setmanes al Congrés dels Diputats, quan a finals

de febrer el PP va presentar una proposta per allargar la clausura i tant ERC com Junts es van abstenir, permetent el tràmit de la proposta.

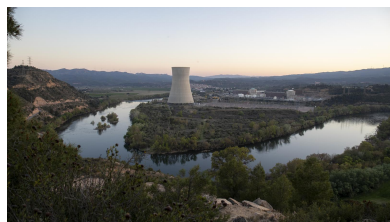
Les dues formacions es defineixen en els seus respectius programes electorals com a contràries a mantenir les centrals nuclears, si bé les pressions dels seus alcaldes van forçar aquesta actitud més ambigua. Postura que es contradiu amb la votació que van realitzar aquesta mateixa setmana al Parlament de Catalunya, quan el PSC, ERC i la CUP van votar a favor de la proposta dels Comuns per certificar el tancament de les nuclears.

Informació publicada a El Periódico. Divendres, 14 de març del 2025.

Apagar les nuclears augmentarà un 33% la factura elèctrica catalana

Allargar una dècada la vida de les tres nuclears estalviaria 5.400 M€, segons un informe de PwC

Xavier Grau del Cerro – Barcelona - 14/03/2025

La torre de refrigeració del central nuclear d'Ascó. Tjerk van der Meulen

Apagar les tres centrals nuclears catalanes augmentarà la factura elèctrica del Principat un mínim de 543 milions d'euros anuals, segons els càlculs d'un estudi realitzat per PwC, presentat aquest divendres pel soci responsable del sector energètic de la consultora, Óscar Barrero. De fet, aquest càlcul està fet amb la projecció d'un preu del gas normalitzat, al voltant dels 30 euros el MWh. Però la forquilla podria elevar-se fins als 1.221 milions d'euros anuals si el preu del gas

s'enfilés. Dit d'una altra manera, la generació nuclear a Catalunya rebaixa en un 33% el cost de producció de l'energia elèctrica.

Informació publicada al diari Ara. Divendres, 14 de març del 2025.

El Parlament vol que el govern espanyol tanqui les centrals nuclears i “impulsi” l'economia de les zones afectades

La cambra insta a presentar un Pla de Transició Justa per la desnuclearització el primer trimestre de 2026

J.G – Barcelona - 13 març 2025

Vistes de la torre de refrigeració de la central nuclear d'Ascó al costat del riu Ebre LLUÍS SERRAT.

El Parlament ha instat el govern a demanar a l'Estat que tanqui les centrals nuclears. Es tracta d'un punt d'una moció dels Comuns aprovada aquest dijous al ple, que recorda que ja es va arribar a un acord entre les propietàries de les centrals per a fer un “tancament ordenat” amb l'Empresa Nacional de Residus Radioactius (Enresa).

Alhora, el text també exigeix al govern espanyol que “impulsi i diversifiqui” l'economia de les zones afectades i que faciliti alternatives socioeconòmiques per les persones que hi viuen i treballen.

La cambra catalana ha aprovat un altre punt que insta el govern espanyol a presentar un Pla de Transició Justa de les zones afectades per la desnuclearització durant el primer trimestre de 2026.

Sobre el Pla de Transició Justa, els Comuns volen que garanteixi un model de reindustrialització verda i que estableixi de manera planificada la implantació i consolidació territorial d'energies renovables, economia circular i digitalització. També reclamen que inclogui incentius per nous sectors, com l'agroindústria sostenible i el turisme ecològic.

En aquesta línia, el ple també ha exigut a l'executiu espanyol que incrementi els fons de transició nuclear per als municipis afectats del Priorat, Baix Camp, Montsià, Terra Alta, Ribera d'Ebre, Baix Ebre, Garrigues i Segrià a l'import equivalent al 75% de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient. La moció vol que aquest increment només s'apliqui als projectes vinculats al Pla de Transició Justa.

El Parlament també ha aprovat altres dos punts de la moció que demanen al govern aprovar el Pla Territorial Sectorial per al desenvolupament de les Energies Renovables (PLATER), i aprovar i desplegar la Llei de Transició Energètica que ha de fixar els principis legislatius de la política energètica catalana.

Així mateix, la cambra catalana també vol que l'Estat garanteixi "un desmantellament segur i accelerat" de la central tèrmica de Cercs, que "asseguri la restauració i descontaminació dels terrenys afectats per eliminar qualsevol risc per a la salut pública i el medi ambient".

Informació publicada al diari El Punt Avui. Dijous, 13 de març del 2025.

Mor Xavier Ortega Aramburu, referent de l'energia nuclear a Catalunya

Era catedràtic emèrit de la Universitat Politècnica de Catalunya, de la qual en va ser el Síndic de Greuges

Lluís Simon - 10 març 2025

Xavier Ortega Aramburu. ASSOCIACIÓ D'ENGINYERS DE CATALUNYA.

Un dels grans referents de l'energia nuclear a Catalunya les darreres dècades, Xavier Ortega Aramburu, catedràtic emèrit de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), va morir dissabte als 83 anys. El 2018 va ser premiat en la Diada de l'Enginyer organitzada per l'Associació d'Enginyers de Catalunya per la seva trajectòria, que inclou desenes d'obres centrades en molts dels reactors nuclears que hi ha al món i el seu possible futur com a energia sostenible. També va estudiar el tràgic acci-

dent de la central de Txernòbil.

Del 2008 al 2017 va ser el Síndic de Greuges de la UPC, i durant anys va participar en diferents òrgans de govern de la Universitat. També va ser membre de l'Institut de Tècniques Energètiques del centre universitari, del qual en va ser director durant més de 25 anys.

Nascut a Pamplona, es va llicenciar en ciències físiques per la Universitat de Barcelona, es va doctorar en enginyeria atòmica a l'Institut Politècnic de Grenoble i en enginyeria industrial a la Politècnica. Va ser professor durant quatre dècades i va centrar la seva recerca en l'impuls i transferència de tecnologia en l'àmbit nuclear.

Va estar vinculat també al departament de Física i Enginyeria Nuclear. Va promoure i dirigir diferents laboratoris d'investigació en el camp de les radiacions ionitzants, àmbit en el qual va escriure diferents volums de referència. Alguns d'aquests laboratoris va ser únics en el panorama universitari espanyol i van ser acreditats per l'entitat espanyola d'acreditació, l'ENAC.

La seva activitat docent es va centrar sobretot en la titulació d'Enginyeria Industrial i en les tècniques energètiques nuclears. Va participar en la creació i coordinació del programa de doctorat d'energia nuclear, així com del màster universitari d'enginyeria en energia a la Politècnica i a la Universitat de Barcelona. També va ser professor dels cursos anuals de postgrau homologat pel Consell de Seguretat Nuclear de l'Estat espanyol.

Va escriure una cinquantena de publicacions i va liderar una vintena de projectes d'investigació i d'una seixantena de projectes de col·laboració amb entitats públiques i privades en camps com el de la radiació, la salut i el medi ambient.

Va ser nomenat responsable d'operació del reactor experimental Argos, dedicat a la formació. En va dirigir la seva operació de desmantellament i va col·laborar en el projecte de desclassificació del reactor de recerca ARBI de la Universitat del País Basc.

Informació publicada al diari El Punt Avui. Dilluns, 10 de març del 2025.

El director general d'Energia deixa el govern després de cinc mesos en el càrrec

Josep Maria Serena, que va ser nomenat director general d'Energia el 8 d'octubre, ha decidit de plegar

EFE - 07.03.2025

L'ex-president del Consell de Seguretat Nuclear (CSN) Josep Maria Serena, que el 8 d'octubre passat va ser nomenat director general d'Energia de la Generalitat, ha decidit deixar el càrrec després de cinc mesos. Segons que ha avançat Nació i han confirmat a Efe fonts coneixedores de la decisió, Serena deixarà la responsabilitat ben aviat.

L'argument de la sortida és que considera que ja ha complert el mandat de marcar les línies mestres de la política energètica del govern, que s'ha proposat d'agilitzar els tràmits per donar un impuls a les energies renovables.

Serena, que va substituir en el càrrec Assumpta Farran, és doctor en enginyeria industrial i diplomad en enginyeria i gestió ambiental. Va presidir el CSN entre el 2018 i el

2022 i ha estat president i conseller delegat d'Auma Consultors en Medi Ambient i Energia, president de la comissió de medi ambient del col·legi d'enginyers industrials de Catalunya, consultor per al Fons Mundial per al Medi Ambient i, abans d'incorporar-se al govern, president de la comissió d'energia de la patronal Cecot.

El seu nomenament com a director general d'Energia responia al repte d'escurçar els tràmits per a la implantació d'instal·lacions de renovables a Catalunya.

Informació publicada al digital Vilaweb. Divendres, 7 de març del 2025.

El joc dels disbarats... nuclears

Predicar l'allargament de la vida dels reactors existents als Països Catalans i on sigui és permetre la continuació d'aquest joc dels disbarats criminal

23.02.2025

Darrerament, la nucleocràcia i tots els seus mercenaris intoxicuen l'opinió pública amb la cantarella que cal allargar la vida dels vells reactors nuclears que la criminal dictadura franquista va imposar a les terres de la península. A Catalunya i al País Valencià es va posant manifestament en evidència allò que el Caudillo deia ("atado y bien atado"): en engaltar-nos quatre reactors a Catalunya i un al País Valencià, avui podem constatar el significat real d'aquelles paraules.

Ja de bon començament, la tecnologia nuclear a les terres de la península va arribar per l'interès de la casta militar de disposar d'armament atòmic, tal com anaven desenvolupant altres països.

El setembre del 1948, una vegada consolidada la rebel·lió militar del 18 de juliol de 1936, un grup de militars i científics es reuniren en

el Laboratorio y Taller de Investigación del Estado Mayor de la Armada – LTIEMA per fer la Junta de Investigaciones Atómicas – JIA, un organisme sense personalitat jurídica (creat per Franco en un decret reservat) que posteriorment va ser camuflat sota una societat comercial (Estudios y Petentes de Aleaciones Especiales – EPALE).

Tot el muntatge, dirigit per J. M. Otero de Navascués Enríquez de la Sota (contraalmirall-enginyer de l'armada), depenia directament del sots-secretari de Presidència, l'almirall Carrero Blanco, que decidí de crear la Junta de Energía Nuclear – JEN (decret-llei de 22 d'octubre de 1951) per centralitzar la recerca i el desenvolupament de l'àmbit nuclear, amb l'objectiu d'obtenir combustible nuclear mitjançant la prospecció i explotació de jaciments uranífers espanyols.

Un segon objectiu, de caràcter molt reservat, era disposar d'un reactor experimental, que anomenarien JEN-1 (comprat a General Electric), que es va materialitzar l'any 1958 a la Moncloa, gràcies als acords amb el govern del EUA, dins el programa Àtoms per a la Pau, programa que va servir per a vendre a l'opinió pública que els reactors nuclears, a banda de servir per a irradiar U-238 i disposar de Pu-239 per a bombes atòmiques, podia servir per a escalfar aigua i fer vapor perquè un turboalternador generés electricitat. El reactor JEN-1 va permetre a la Junta de dissenyar dos reactors més a l'estat espanyol, l'Argos (a l'Escola Tècnica Superior d'Enginyers Industrials de Barcelona) i l'Arbi (a l'Escola Tècnica Superior d'Enginyers Industrials de Bilbao).

L'any 1963, Carrero Blanco va encarregar a la JEN un estudi de viabilitat per a construir la bomba atòmica, la redacció del qual va anar a càrrec de Guillermo Velarde (comandant de l'exercit de l'aire i catedràtic de física nuclear). La conclusió de l'estudi deia que Espanya podria tenir la bomba atòmica sempre que disposés d'un reactor capaç de produir plutoni. A final del 1964, el projecte ja s'havia enllestit (projecte Islero).

Es van construir tres reactors entre el 1968 i el 1970, un dels quals a Catalunya. Els altres dos, un a Almonacid de Zorita, Guadalajara, anomenat José Cabrera (1968-2006), i un altre a la Mancomunidad de Municipios del Valle de Tobalina, Burgos, anomenat Sta. María de Garoña (1971-2013).

El reactor Vandellòs I (480 MWe), a diferència dels altres dos, era del tipus GCR-gas-cooled reactor (que utilitzava urani natural com a combustible, grafit com a moderador i gas CO₂ com a refrigerant). Va començar a construir-se l'any 1967 i començà a generar electricitat l'any 1972, fins que, disset anys després, l'incendi del 19 d'octubre de 1989 va forçar-ne l'aturada definitiva, després d'haver tingut fugites de C-14 (radioactiu) a l'atmosfera en el curs de l'accident i que mai no es van investigar. Com que era un reactor productor de plutoni, el combustible irradiat es retornava a França per extreure el Pu-239, en el famós "tren nuclear" que travessava Catalunya (passant per l'estació del passeig de Gràcia de Barcelona, fins que les denúncies dels grups antinuclears i les mobilitzacions veïnals forçaren que hi deixés de passar). Això va obligar a fer una nova línia de tren (el Papiol – Mollet), en què durant molt temps només hi va circular el "tren nuclear", una vegada l'any, procedent de Vandellòs i amb destinació a França.

Cap d'aquests reactors no s'hauria pogut construir si no fos pel decret 175/1975, sobre règim de concert en el sector elèctric, on es preveïen d'instal·lar 22.700 MW de potència nuclear (6.600 MW el 1975-1979, 7.100 MW el 1980-1982 i 9.000 MW el 1983-1985) i es donaven tot un reguitzell d'avantatges fiscals (exempció de llicència fiscal, aplicació de beneficis de suport fiscal a la inversió, llibertat d'amortització, expropiació forçosa de béns i drets, reducció fins al 95% dels impostos: de transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, impost general sobre tràfic d'empreses, drets aranzelaris i impostos de compensació) a les empreses que construïssin els reactors.

A la figura següent es poden veure les alegres, desmesurades i irresponsables previsions de potència nuclear fetes pels Planes Eléctricos Nacionales (el de 1969 i el de 1972) i del Plan Energético Nacional (1975) fets pel franquisme, comparades amb la potència real.

Comunitat autònoma	III pla desenvolupament	Projectades N ^º	Projectades MW	Pen 78 N ^º	Funcionant N ^º	Funcionant MW
Catalunya	3.00	7	6.140,00	5.00	4,00	3.340,00
País Basc	2.00	6	5.860,00	2.00	0,00	0,00
Aragó	0.00	5	5.400,00	0.00	0,00	0,00
Andalusia	0.00	4	4.000,00	0.00	0,00	0,00
Extremadura	2.00	4	3.860,00	4.00	2,00	1.860,00
Castella i Lleó	1.00	4	3.469,00	2.00	1,00	469,00
Castella - La Manxa	2.00	3	2.224,00	3.00	2,00	1.192,00
Galícia	0.00	2	2.000,00	1.00	0,00	0,00
Múrcia	0.00	2	2.000,00	0.00	0,00	0,00
Navarra	0.00	1	1.000,00	0.00	0,00	0,00

Tot aquest disbarat planificador, combinat amb els retards en la durada de les obres i els augments en el valor de la divisa dòlar, va acabar afectant les empreses que es varen embolicar a construir reactors nuclears, perquè van haver de ser rescatades econòmicament per l'estat.

El PEN1983 va significar l'anomenada "aturada nuclear". De totes les nuclears previstes solament n'acabaren funcionant una desena. I es paralizaren set nuclears que ja es construïen: els dos reactors de Lemóniz, els dos de Valdecaballeros, i els dos de Trillo i Vandellòs II. Però finalment Trillo I i Vandellòs II acabaren salvant-se de l'aturada, es construïren i avui continuen funcionant.

Qui va ser ministre d'Indústria a partir del 1993, Juan Manuel Eguiaray, ho va manifestar molt clarament: "El sector públic va haver de rescatar financerament les elèctriques, que s'havien embarcat en un procés d'inversió faraònic derivat d'una planificació delirant, en contradicció total amb les necessitats de la demanda." I també va dir: "Els costos de la paràlització, com el sanejament financer de les empreses, han recaigut en els consumidors durant llargs anys, mitjançant un recàrrec al rebut de la llum."

Que avui hi hagi desmemoriats irresponsables que vulguin tirar enrere l'acord assolit entre el govern espanyol i les empreses propietàries dels reactors nuclears (Endesa, Iberdrola i Naturgy), perquè els reactors funcionin més de quaranta anys i menys de cinquanta, no és res més que voler la continuació del desgavell que començà a final dels seixanta i principi dels setanta en plena dictadura franquista. I el fet més preocupant de tot aquest soroll desinformatiu és que ningú no diu què ha significat la decisió del dictador d'imposar la tecnologia nuclear, no tan sols per al nostre país, sinó també per als països afectats per tota la part davantera del cicle del combustible nuclear, de la mineria a la fabricació del combustible.

És convenient de recordar que les empreses propietàries dels reactors nuclears, i signants d'aquest acord amb la vice-primera ministra Teresa Ribera l'any 2019, fins ara no han adreçat cap petició de revisió.

Per tant, el debat que s'ha originat de manera sobtada i artificial, conduït pels partits hereus del franquisme, PP i VOX, tot presentant propostes de resolució tant al congrés de diputats de Madrid, com al Parlament de Catalunya, és fruit d'una campanya inicial per a escalfar l'opinió pública, i començar a preparar un hipotètic tauler d'escacs per a la partida nuclear, que el govern espanyol i els partits que li donen suport farien bé de ni tan sols seure a la taula de joc.

Tenint en compte que els, avui, quatre reactors operatius als Països Catalans funcionen d'ençà dels anys 80, es poden estimar les conseqüències ecològiques per disposar de les quantitats de combustible que han necessitat els reactors durant tots aquests anys.

Per a disposar del centenar de tones de combustible que cada recàrrega dels quatre reactors necessita, s'han hagut d'extreure gairebé 400.000 tones de mineral d'urani, i en tot el procés industrial, fins a obtenir el combustible, s'han generat tota mena de residus sòlids i líquids i s'han necessitat quantitats gens menyspreables d'energia fòssil i d'electricitat. I, una volta irradiat el combustible, aquest s'ha de guardar durant molts segles. I això, només per a poder funcionar un any!

Comptant l'electricitat produïda des que va començar a funcionar cadascun dels reactors fins a final del 2024 (1.210 TWh), es pot estimar la quantitat de combustible que s'ha necessitat (gairebé 4.000 tones), que en mineral d'urani vol dir que s'ha hagut d'extreure una quantitat gegantina de mineral (gairebé 15 milions de tones), tot deixant desenes de milions de tones de roques residuals. I a la

fàbrica de concentrats, del mineral se n'han obtingut vora 34.000 tones de pastís groc (U3O8), bo i deixant 30 milions de tones de sòlids i líquids estèrils que contenen el 85% de tota la radioactivitat del mineral (tots els productes de la sèrie de desintegració de l'urani). A la planta de conversió, el pastís groc es va convertir en hexafluorur d'urani (UF6), gasós, per poder ser enriquit en l'isòtop U-235 a la planta d'enriquiment, on el producte residual (urani empobrit) se sol lliurar a la indústria armamentística per la duresa que té. I, finalment, a la planta de fabricació del combustible, l'hexafluorur d'urani enriquit s'ha convertit en les pastilles que conformem les barres del combustible de les centrals. En cadascuna d'aquestes etapes hi ha producció de residus líquids i sòlids.

Després de passar pel nucli dels reactors, el combustible irradiat s'ha de dipositar dins les piscines de refredament que hi ha a les centrals, i com que les piscines tenen superada la capacitat d'emmagatzematge, s'han hagut de fer tripijocs amb les autoritzacions administratives de les centrals, perquè al començament només estaven autoritzades per a generar energia, i ara, de facto, són magatzems de residus nuclears.

On s'hauran de guardar de manera segura, i durant segles, les gairebé 4.000 tones de combustible gastat, que contenen una gran varietat de productes altament radioactius: isòtops d'urani (238 i 235), de plutoni (239, 240, 241, 242), de neptuni, d'americi, de curi i més actínids, així com uns quants productes de fissió?

El plutoni-239 té un període de semidesintegració de 24.100 anys, el Pu-240, 6.560 anys, el Pu-241, 14,3 anys i el Pu-242, 373.300 anys, cosa que vol dir que han de passar aquests anys perquè perdin la meitat de la radioactivitat. I amb molt pocs kilograms de Pu-239 (8 kg) es pot fer una bomba atòmica. El combustible irradiat sol contenir un 0,6% de Pu-239 (un 0,9% si es compten tots els isòtops del Pu). Per tant, les gairebé 3.000 tones de combustible irradiat poden contenir 20 tones de Pu-239, prou material per a la fabricació de milers de bombes atòmiques.

I, per acabar d'adobar aquest joc dels disbarats, no es pot silenciar que els reactors en funcionament aboquen a l'aire i a l'aigua quantitats gens menyspreables de radioactivitat. En el cas dels quatre reactors en funcionament als Països Catalans, segons el CSN, l'any 2021 s'abocaren a la biosfera (aire i aigua) productes amb una radioactivitat de 71 bilions de becquerels (1.918,49 curies). I això, any rere any, des que van començar a funcionar. Si es quantifiquen les emissions d'ençà de la posada en funcionament dels quatre reactors, es pot veure que les quantitats de radioactivitat abocades a l'aire i a l'aigua arriben gairebé a 2.800 bilions de Bq (la radioactivitat equivalent a 75 kilograms de radi, que, de segur, hauran contribuït a l'enverinament radioactiu de la biosfera). Com han influït aquests abocaments a l'aire i al riu Ebre en la salut de les persones que viuen al voltant de les centrals nuclears? No es té constància que, a Catalunya, s'hagi fet cap estudi al respecte.

Què farà Catalunya amb tota aquesta porqueria radioactiva que el dictador ens ha llegat, amb el seu deliri de disposar de la bomba, tot imposant la nuclearització, i que, des que va morir, els governs que l'han seguit han continuat permetent, com si no passés res de res, bo i silenciant tot aquest joc dels disbarats criminal?

Predicar l'allargament de la vida dels reactors existents als Països Catalans i on sigui és permetre la continuació d'aquest joc dels disbarats criminal, a banda de demostrar nul·la solidaritat amb les persones afectades en tota la part davantera del cicle del combustible nuclear, especialment en la mineria i en la concentració del mineral, però com que són lluny de casa, i no les veiem (o no les volem veure), ens volen fer empassar la cantarella que l'energia nuclear és una energia neta.

Voler mantenir funcionant els vells reactors nuclears no té un altre significat que voler continuar jugant al joc dels disbarats nuclears, i és hora de dir: JA N'HI HA PROU!

Pep Puig i Boix, doctor en enginyeria industrial
Grup de Científics i Tècnics per un Futur No Nuclear

Article d'opinió publicat al digital Vilaweb. Diumenge, 23 de febrer del 2025.

Tancament de les nuclears: pols al Congrés i silenci de les elèctriques

El PP prepara una llei per frenar el calendari pactat mentre les patronals de renovables defensen que a Catalunya hi ha projectes suficients per substituir-les

Arnau Urgell i Vidal - 17 de febrer de 2025

El tancament de les nuclears protagonitza un pols al Congrés. | Disseny d'Aleix Pérez

El govern espanyol va pactar el 2019 un calendari de tancament de les nuclears amb les elèctriques propietàries de les instal·lacions. I, de moment, s'està limitant a complir-lo, començant pel compte enrere a la central extremenya d'Almaraz. Tot i això, la qüestió amenaça en convertir-se en cavall de batalla en termes polítics. Aquest mateix dilluns, el PP ha anunciat que prepara una llei per allargar-ne la vida, després que la setmana passada aprovés una proposta en aquest sentit gràcies a l'abstenció d'ERC i Junts.

Ofensiva del PP al Congrés

La setmana passada es va aprovar una proposició no de llei -i, per tant, sense conseqüències jurídiques- per “estendre la vida útil de les nuclears existents”. Presentada pel PP i amb el suport de Vox, va tirar endavant per sorpresa per les abstencions tant de Junts com d'ERC. Mentre els postconvergens ho van justificar per la manca d'alternatives al subministrament elèctric en cas de desconexió, els republicans consideren que les compensacions als territoris afectats és insuficient.

Sigui com sigui, l'abstenció dels 14 diputats catalans ha donat ales al PP que, des de les darreres eleccions espanyoles, enarborava la bandera nuclear. Ara, fa un pas més enllà i vol aprofitar la majoria de la setmana passada per aprovar una llei que en prorrogui la vida útil. “Continuarem en defensa de l'autonomia energètica i el sentit comú”, ha declarat aquest dilluns Borja Sémper, portaveu dels populars.

Silenci dels propietaris de les centrals

Més enllà de la proposta del PP -es fa difícil imaginar que Junts i ERC permetin que tiri endavant-, el fet és que el debat sobre el futur de les nuclears continua fent xup-xup. En els darrers mesos, s'han posicionat els enginyers, Foment del Treball, les patronals de les renovables, el sindicat UGT i entitats ecologistes, entre altres.

En canvi, qui no ha fet cap moviment real són les elèctriques propietàries de les centrals. “Cap titular ha demanat allargar o modificar el calendari”, confirmen fonts del Ministeri de Transició Ecològica a Nació. La mateixa ministra va refermar la seva posició la setmana passada a la Conferència Sectorial d'Energia, on cinc comunitats governades pel PP van reclamar modificar el calendari de tancament.

Les patronals de renovables defensen que hi ha projectes suficients

Del conjunt de la península Ibèrica, Catalunya és el territori més nuclearitzat. L'any passat, per exemple, el 50% de l'electricitat consumida procedia dels tres reactors nuclears existents i, malgrat això, encara va ser necessari importar-ne un 14% per satisfer la demanda.

Amb aquest escenari, hi ha diverses veus que alerten que pot ser difícil complir amb el calendari a Catalunya que comença amb Ascó I (2030), Ascó II (2032) i Vandellòs II (2035). No ho veuen així les patronals de renovables que consideren que la cartera de 6 GW solars i fotovoltaics i els 5 GW amb projectes de bateries “són suficients”. Això sí, UNEFCat i EolicCat reclamen facilitats a les administracions: “Només ens cal que el govern espanyol permeti demanar ara i avui els accessos a la xarxa suficients per complir l'objectiu, i que el govern català agilitzi la tramitació dels expedients”.

Des de l'àmbit ambientalista, l'entitat Renovem-nos reclama que aquest debat sobre les nuclears “no sigui un justificant per a un nou endarreriment en el desplegament de les renovables”. En aquest sentit, el seu portaveu Sergi Nuss explica a Nació que la solar ja està produint a meitat de preu i que la incertesa sobre el cementiri de residus nuclears -que ningú accepta- genera una gran incertesa sobre els costos de desmantellament finals.

Ecologistes en Acció, per la seva banda, es mostra molt crític amb la postura d'ERC i Junts, ja que recorden que “són els responsables polítics” de l'endarreriment de les renovables a Catalunya, que l'any passat només van aportar el 16% de la demanda. “Cal treballar amb urgència per aconseguir una transició energètica que vagi més enllà de les paraules, que sigui justa i participativa, que respecti la biodiversitat i que sigui solidària per part de totes les comarques”, conclou el seu portaveu Eloi Nolla.

Informació publicada al digital Nació. Dilluns, 17 de febrer del 2025.

La producció d'energia verda a Catalunya augmenta un 18,6% el 2024

O. Vilà – Barcelona - - 21 febrer 2025

Parc eòlic de les Forques (Conca de Barberà) ÒSCAR PALAU.

La generació elèctrica de fonts renovables va créixer un 18,6% el 2024 a Catalunya respecte el 2023. Concretament va arribar als 7.159 GWh, segons un informe d'Opina 360 fet amb dades provisionals de la Red Eléctrica d'Espanya. L'informe atribueix la creixuda al “fort increment” de l'energia hidràulica, que va augmentar un 62,2%, gràcies a les precipitacions de principis d'any. També va augmentar l'energia solar fotovoltaica, un 4,1%, i la solar tèrmica, un 1,5%. Per contra, l'energia eòlica va caure un 7,8%. Catalunya se situa en setena posició dins de l'Estat en generació renovable i concentra el 4,8% del total d'energia produïda.

L'any passat la generació d'energia procedent de fonts renovables va representar el 19,1% de tota l'electricitat feta a Catalunya. Per altra banda, Catalunya va tancar el 2024 amb gairebé el doble de potència renovable instal·lada, distribuïda sobretot en solar fotovoltaica i eòlica. L'augment de producció d'aquest tipus d'energia va permetre rebaixar la generació de totes les fonts no renovables fins a un 5,8%. L'energia que més es va reduir va ser la dels cicles combinats, un 17,6%, però la nuclear, una de les principals fonts energètiques, també va baixar, concretament un 1,6%.

En el conjunt de l'estat espanyol, la generació de renovables va repuntar un 10,3% el 2024, assolint un rècord de 148.979 GWh. L'energia eòlica va ser la principal font amb una aportació total de 60.920 GWh. Castella i Lleó va ser la comunitat amb més generació de renovables sobre el total, concretament el 92,8%. L'estudi apunta que el balanç global de l'any podria haver estat millor si no s'hagués frenat el darrer trimestre, en què es va produir una reculada del 7,2% interanual.

Informació publicada al diari El Punt Avui. Divendres, 21 de febrer del 2025.

Junts i ERC avalen la pròrroga a les nuclears per culpar el Govern espanyol de no crear les condicions per evitar-la

Antonio Cerrillo - Barcelona - 16/02/2025

Xavi Jurio

El compte enrere per a l'apagada prevista dels tres reactors nuclears de Catalunya promet ser un camí tortuós. La política catalana sempre ha estat una cosa radioactiva. El marc del debat és si el tancament de les centrals podrà fer-se amb un subministrament futur garantit; o si, com han apuntat aquesta setmana al Congrés Junts i ERC, ara no es donen les condicions adequades perquè això tingui lloc. El tancament està programat així: Ascó I, el 2030; Ascó II, el 2032, i Vandellòs II, el 2035.

Gràcies a l'abstenció de Junts i ERC, el Congrés va aprovar dimecres una proposició de llei del PP a favor d'allargar la vida de les nuclears, tres de les quals a Catalunya. L'acord no és vinculant, però alimenta el debat soterrat que promouen les empreses propietàries de nuclears, que suggereixen una revisió del tancament acordat per elles mateixes el 2019 (i assumit en la planificació sobre energia i clima per al 2030).

El vot de Junts i ERC respon a l'intent de distanciar-se del Govern, però el suport al PP els fa avaladors d'una pròrroga. Els dos grups argumenten que la possible ampliació temporal seria conseqüència de la falta de desenvolupament de les renovables a Catalunya, cosa que els situa en una contradicció ja que durant el mandat d'aquests partits a la Generalitat aquest impuls ha estat minso. Junts dubta que, a tan pocs anys vista del tancament, el Govern sigui capaç de donar resposta a la demanda d'energia elèctrica que deixarà de produir-se, perquè "ja se sap que el PSOE no és fiable en les seves projeccions", va deixar anar Pilar Calvo. La seva tesi és que el tancament posa en risc les empreses, les indústries i els consumidors. I per Junts no és possible prescindir de les nuclears sense caure en altres dependències indesitjades (com les línies d'alta tensió des d'Aragó) o patir el risc de la falta de subministrament.

La posició d'ERC ve determinada per la necessitat de mostrar el seu suport a les zones que podran veure's perjudicades pel tancament, però situa aquesta formació a la cruïlla entre els seus principis "antinuclears" i la seva obediència al territori. El seu diputat Jordi Salvador creu que la resposta al debat "no és una elecció lliure, ja que no es poden tancar les centrals i deixar darrere un desert industrial". ERC denuncia la falta de plans estatals per a una transició justa (promesos pel ministeri a mesura que s'acosti la seva clausura) i censura que temps enrere el govern estatal frenés l'impost autonòmic a les nuclears (els ingressos del qual resulten avui clau per finançar un fons de la transició energètica, un pal·liatiu per als municipis nuclears).

ERC retreu la falta de plans de transició justa per a les zones afectades per la clausura prevista

Salvador Illa, a la sessió de control al Parlament, va donar suport aquesta setmana a l'extinció de les nuclears; i va justificar la seva posició en els "compromisos assumits" i en l'esperança de donar un impuls a les renovables. "Vivim en un país que té recursos d'energia renovable, sol i vent", va contestar al diputat Alejandro Fernández (PP), que no es va tallar gens: "Vostès ens porten al desastre, com va passar amb l'aigua; diuen 'nuclears no', però acaben dient 'renovables, tampoc'".

"Si hi ha voluntat política, es tancaran les nuclears i hi haurà fórmules alternatives", sentència Manuel Torrent, autor de Renovables: l'energia de la llibertat (Ed. Pòrtic). Torrent creu que el tancament de les nuclears seria factible triplicant la producció de les plantes de gas (cosa que suposaria disparar les emissions que causen escalfament), més les interconnexions de xarxes i el desenvolupament amb renovables.

Per la seva banda, el sector eòlic i fotovoltaic (EolicCat, UnefCat) creu que és possible arribar-hi a temps. "Hem presentat projectes que sumen 3.500 MW renovables, i estem en condicions de presentar 2.500 MW més, però necessitem que el Govern central ens doni dret d'accés i connexió a la xarxa, que la Generalitat agiliti la tramitació i que hi hagi exigència amb els promotors per evitar els impactes ambientals", diu Salvador Salat, delegat d'UnefCat (sector fotovoltaic).

Mentrestant, la ministra per a la Transició Ecològica, Sara Aagesen, reitera que el Govern manté el pla per al tancament esglaonat i que van ser les empreses propietàries les que van pactar el 2019 el final del cicle nuclear, sense que cap hagi sol·licitat la modificació del calendari. El ministeri ha planificat un tancament ordenat en paral·lel a la penetració de les noves renovables. Ara, a tot Espanya "hi ha peticions de cinc vegades més fotovoltaica, dues vegades més eòlica i nou vegades més emmagatzemament del que estableix la planificació (fins al 2030). Per això, el subministrament d'energia està garantit", diu el ministeri a aquest diari.

La ministra Sara Aagesen reitera que el Govern espanyol manté el pla per al tancament esglaonat

Les empreses propietàries es queixen d'"una fiscalitat excessiva" i de la taxa Enresa (per finançar la gestió de residus els pròxims centenars d'anys) i suggereixen la pròrroga, però no han presentat una sol·licitud formal. Si ho fessin, l'estudiarà el Consell de Seguretat Nuclear, que exigiria els nous requisits de seguretat derivats de les normes post Fukushima, cosa que podria fer econòmicament molt complicada (si no impossible) la continuïtat sense un suport massiu estatal.

Informació publicada al diari La Vanguardia. Diumenge, 16 de febrer del 2025.

Els enginyers demanen una pròrroga per al tancament de les nuclears catalanes

Esgrimeixen el desenvolupament insuficient de les fonts renovables a Catalunya

Antonio Cerrillo - Barcelona - 13/02/2025

Torre de refrigeració a la planta nuclear d'Ascó; els seus dos grups han de tancar el 2030 i el 2032

Xavi Jurio

El debat sobre la pròrroga del funcionament de les centrals nuclears cobra noves empentes. L'Associació i Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya ha elaborat un document en què demana que es modifiqui el calendari previst de tancament de les nuclears catalanes per allargar-lo més enllà del 2035. És tota una esmena a la totalitat als plans del Govern central, que

preveu desconectar aquestes plantes gradualment entre el 2027 i el 2035. A Catalunya, la desconexió a Ascó I seria el 2030; a Ascó II, el 2032, i a Vandellòs II, el 2035.

Els enginyers sol·liciten la pròrroga fins que les noves instal·lacions de producció alternatives estiguin disponibles. No es posa en dubte que "cal tancar les centrals", però es qüestiona que el moment adequat sigui l'actual.

Les noves plantes de generació amb renovables necessiten terminis de deu anys fins a la construcció

El document destaca la necessitat d'accelerar la transició energètica en el marc de les polítiques de descarbonització de la Unió Europea (UE).

Però remarca que, en aquest context, i atès el desenvolupament insuficient de les energies renovables, "Catalunya s'enfronta a una reducció significativa de la capacitat de generació elèctrica". El diagnòstic és que Catalunya no ha experimentat "un avenç significatiu" cap a l'expansió de les fonts renovables, malgrat les evidències que no compleixen els objectius per al 2030 i el 2050. El 2023, les fonts renovables només representaven el 18% de la producció elèctrica (quan, a Espanya en conjunt, van arribar aquell any fins al 51%).

Al mix elèctric de Catalunya, la nuclear aporta el 54,9% de la producció, i el seu tancament provocaria un buit difícil de reemplaçar. A més a més, les noves plantes de generació de renovables "necessiten terminis en la majoria dels casos de deu anys en la tramitació i la construcció". Per això, es considera imprescindible que es replantegi el calendari de tancament de les nuclears, per "adequar-lo a la realitat d'un retard desafortunat en la consecució dels objectius" previstos a la planificació energètica (Pniec estatal i Proencat 2050, a Catalunya).

El model del Pniec estatal preveu per al 2030 a Catalunya un increment de 1.019 MW de la potència actual, mentre que els projectes actuals que s'han aprovat permetrien arribar a una potència de 483 MW. La situació conduiria a substituir les nuclears per centrals tèrmiques o cicles combinats de gas natural. "Però aquest canvi suposa "un pas enrere en el difícil camí de la descarbonització, amb un increment de les emissions de CO₂".

Per això, s'assenyala que, davant el tancament de les tres centrals nuclears catalanes, "no hi ha garanties" que l'energia necessària per suplir aquesta producció es pugui cobrir amb les fonts renovables (eòliques o fotovoltaïques), més interconnexions o altres fórmules (emmagatzemament de bombatge o electroquímic), "que no estan en construcció ni disposen de les autoritzacions necessàries". El risc derivat del tancament es considera "massa elevat, condiona el creixement industrial, i tampoc no hi ha prou cicles combinats de gas natural en funcionament per garantir l'energia i la potència necessàries", afegeix el document.

En cinc anys, caldria multiplicar per vint la capacitat instal·lada d'energies renovables per complir els objectius de descarbonització. Això contrasta amb les dificultats en els processos de tramitació administrativa i les derivades de l'acceptació social", alhora que un cúmul de circumstàncies "paralitzen els nous projectes en curs". A més d'accelerar la implantació de fonts renovables, cal reforçar les infraestructures elèctriques i desenvolupar tecnologies d'emmagatzemament d'energia.

"No es pot desmuntar el sistema elèctric actual sense que la resta de components nous necessaris del sistema no emissor de CO₂ estiguin operatius", se subratlla.

El document fa èmfasi en la necessitat de garantir la continuïtat, la qualitat, la seguretat i la viabilitat econòmica i mediambiental del subministrament elèctric i insta el Govern espanyol a fer "una planificació realista, sense incerteses a Catalunya, d'acord amb els estàndards de càlcul de la UE". També demanen una acceleració en el desplegament de les renovables, així com en el desplegament dels sistemes de bombatge i emmagatzemament.

Informació publicada al diari La Vanguardia. Dijous, 13 de febrer del 2025.

Nuclear 'vs.' eòlica marina

Santiago Vilanova - Periodista, autor d'"Els conspiradors del canvi climàtic"
5 febrer 2025

Nuclear vs. eòlica marina Jordi Taulats.

La patronal elèctrica Unesa utilitza la presidenta d'Extremadura, María Guardiola, per demanar als presidents de les autonomies de València, Castella-la Manxa i Catalunya que reclamin prolongar la vida útil de les centrals nuclears que funcionen en el seu territori i que s'ha pactat tancar progressivament del 2027 al 2035.

Des que la Comissió Europea va atorgar l'etiqueta "verda" a l'energia nuclear s'ha accelerat la revifada d'aquesta megatecnologia que després dels accidents de Txernòbil i Fukushima es donava per liquidada. Alguns analistes ja van diagnosticar que el declivi era en realitat una retirada estratègica per preparar una escalada amb el suport de les big tech. En canvi, el govern de Sánchez ha

optat per ser fidel al seu programa electoral de substituir els 7.398,77 MW de potència dels set reactors (Almaraz I i II, Ascó I i II, Vandellòs II, Cofrents i Trillo) per renovables.

No podem, però, confiar-nos. El poderós lobby nuclear vol reactivar-se amb el suport internacional de la Comissió Europea, Euratom, l'Agència Internacional d'Energia Atòmica (AIEA), l'Associació Nuclear Mundial i el ressò de les recents directives signades pel president Trump a favor d'incentivar nous reactors i alhora declarar una moratòria per als projectes eòlics marins.

França, contràriament a la política energètica alemanya i espanyola, ha posat en funcionament un EPR (european pressurized reactor) a Flamaville de 1.600 MW i en vol construir de 6 a 14 més! La Xina ha aprovat també 11 nous reactors i vol esdevenir la primera potència nuclear mundial. L'empresa estatal russa Rosatom controla el 70% del mercat mundial i junt amb China National Nuclear Corporation han negociat una multitud de projectes en el continent africà.

Les 'Big Tech', liderades per Bill Gates, estan finançant els petits reactors SMR (small modular reactors) de 5 MW a 300 MW que s'emplaçarien al costat dels grans centres de supercomputació (data centers), colossals consumidors d'electricitat (del 6,7% al 12% del total als EUA), destinats a executar els projectes d'intel·ligència artificial (IA).

A Catalunya, tot i no poder decidir unilateralment la desnuclearització, hem aprovat una llei de canvi climàtic i transició energètica que ens ha de permetre esdevenir una nació energèticament autosuficient. Hem optat per no continuar depenent de la importació d'urani enriquit (també provinent de Rússia). Els reactors d'Ascó i Vandellòs aporten encara el 56,9% de l'electricitat que consumim i les renovables només el 18%, segons ha informat recentment el director general d'Energia, Josep Maria Serena, que ha declarat admetre el retard que tenim: "Farem la transició ecològica amb gas i serà trist." Amb gas i potser també amb l'electricitat provinent dels parcs eòlics d'Aragó o dels flotants adjudicats pel govern francès a la zona narbonesa, al nord de Portbou.

La Prospectiva Energètica de Catalunya (Proencat) estableix que el 50% de la demanda elèctrica prevista per al 2030 ha de cobrir-se amb fonts renovables i el 100% el 2050. Amb aquest urgent full de ruta resulten inquietants les conseqüències de la legítima oposició al parc eòlic marí flotant de 500 MW a 24 km de la costa de Sant Pere Pescador que generaria el 45% de la demanda d'electricitat de les comarques gironines (que no arriben a produir el 2% de l'electricitat renovable de tot Catalunya). Les empreses promotores es queixen al govern de Sánchez per la lentitud en convocar les subhastes i demanen celeritat en les licitacions, mentre que el govern d'Illa es manté al pare pendent de la concertació social i política amb els municipis afectats.

El grup Renovem-nos opta, de forma raonable, per donar suport a la plataforma experimental Plemcat destinada a comprovar l'impacte ambiental de tres models diferents d'aerogeneradors flotants a la badia de Roses. Aquest grup està integrat per reconeguts ecòlegs i experts que han treballat en defensa del territori i de la biodiversitat. Volem creure que la Generalitat no toleraria un impacte greu de l'eòlica marina davant del cap de Creus, com tampoc ho consentirien els científics del CSIC que han redactat els POEM (plans d'ordenació de l'espai marítim).

La controvèrsia entre opositors, científics, empreses i polítics evadeix, però, el risc d'un accident amb fusió del nucli, probabilitats que no podem totalment descartar si s'acaba autoritzant allargar el període de vida dels reactors. En el debat energètic, que s'ha de produir escoltant totes les veus documentades, no hauríem de fer el joc al lobby nuclear, representat per Iberdrola (paradoxalment una de les vuit empreses promotores que aspiren a guanyar el parc eòlic) i Endesa, elèctriques que volen continuar dominant el sector energètic català.

Article d'opinió publicat al diari El Punt Avui. Dimecres, 5 de febrer del 2025.

De l'energia nuclear a les energies renovables

Martí Saballs - 09 FEB 2025

L'abril de 1965, l'escriptor empordanès Josep Pla (Palafugell, Girona, 1897) descrivia al seu dietari el fracàs, ja intuït, de la que havia de ser la gran aposta industrial i de progrés de la Costa Brava: la construcció d'una central nuclear a la desembocadura del riu Ter, a la badia de Pals. El dia 5 d'aquell mes, s'havien reunit en un hotel de Barcelona, a més de Pla, destacats empresaris gironins i barcelonins per parlar del tema de conversa d'aquella època en els conciliàbuls locals. "No crec que hagin fet el menor cas que permetés lligar l'agricultura, la hidrologia de la platja amb la central atòmica. Interessos particulars turístics. Res a fer", escrivia Pla.

Entre finals d'abril i maig de 1965, el diari Los Sitios (avui Diari de Girona, pertanyent a Prensa Ibérica) aconseguia declaracions de funcionaris del Govern franquista que tancaven la possibilitat que la central nuclear s'instal·lés a la Costa Brava. Els presumptes beneficiats de la decisió serien les comarques tarragonines, a l'anar-se'n a Vandellòs. L'aposta pel turisme havia guanyat l'aposta per l'energia nuclear, amb unes inversions que eren sinònim de futur, i que França liderava en aquesta Europa on l'economia creixia a ritmes imparables després de la dura postguerra. A les relacions dels empresaris locals amb destacats membres del Govern franquista, a qui els van convèncer que el turisme estava per sobre de qualsevol afany nucleador, s'hi afegia que l'hotel de luxe de Cap sa Sal, al cap de Begur, era freqüentat per dirigents de la dictadura. Entre ells, el subsecretari de la presidència i futur vicepresident del Govern, almirall Luis Carrero Blanco. Que a la badia de Pals ja estiguessin instal·lades les 17 antenes de la nord-americana Radio Liberty, dirigides per emetre cap als països comunistes, ja era suficient per a la zona, devien pensar.

Espanya iniciava en aquella dècada l'era nuclear, que encara perviu i que el Govern central actual vol tancar el 2035 per acabar de capgirar la política energètica del país. Avui, l'energia nuclear suposa el 20% de la producció espanyola i, tot i que des de la Comissió Europea es defineixi com a energia verda, els que la rebutgen sumen dos arguments principals: la seva potencial perillositat radioactiva en cas d'accident i el control dels residus. En la memòria, els accidents de Fukushima (Japó) a causa d'un tsunami, el 2011; Txernòbil (avui Ucraïna), el 1986, per falta de manteniment i control, i Three Mile Island (Estats Units), 1979.

La falta d'una política energètica comuna a Europa permet que cada país de la UE faci una mica el que li doni la gana. Alemanya - sota el mandat de la demòcrata cristiana Angela Merkel - va decidir tancar les seves nuclears després de Fukushima, preferint importar gas rus en temps en què es parlava en la intimitat amb Vladimir Putin. Encara se'n penedeixen. França, en canvi, continua posant en marxa reactors i es confirma com la segona potència nuclear del món després dels EUA, tot i que la Xina -també en plena cursa nuclear- ja li va al darrere. A la UE són una dotzena de països els que mantenen centrals nuclears. Que ningú s'enganyi. Per molt que a Espanya es desmantellin, si hi ha un accident al nord del Pirineu i el vent hi ajuda, millor no pensar què pot passar.

Les grans energètiques espanyoles participen en les centrals i ja han advertit els seus principals executius sobre la inconveniència de tancar-les mentre no estigui garantida la producció per altres vies (tret, clar, que quedem importar energia nuclear de França). N'hi ha prou amb seguir la informació diària que ofereix Red Eléctrica Espanyola per confirmar que el pes del nuclear és molt superior a la mitjana si un dia neix ennuvolat o plujós i no hi ha vent.

La UE s'ha embrancat en una carrera per desenvolupar una transició energètica sense saber en què acabarà. Ningú és capaç de preveure quina acabarà sent l'energia guanyadora, si n'hi acaba havent. Volem combatre el canvi climàtic, reduir l'energia procedent dels fòssils, invertir en molins de vent i plaques solars, apostar per l'hidrogen i la biomassa mentre esperem que vaixells plens de gas líquid ens proveeixin per escalfar-nos a l'hivern. I enmig de tot aquest còctel, uns volen nuclears i altres no.

Article d'opinió publicat al diari Regió 7. Diumenge, 9 de febrer del 2025.

L'energia nuclear, de nou damunt la taula: consulta el mapa a Europa

El gir del "Nuclear? No, gràcies" dels darrers 50 anys, al crit "L'energia nuclear és energia verda" de la Unió Europea

Lluís Caelles - Sotscaop de la secció d'Internacional de TV3
08/02/2025

La Unió Europea va establir, l'any 2022, que l'energia nuclear és una energia sostenible (iStock/lanfot)

Centres de computació de dades al núvol, milions de servidors, centres de processament d'intel·ligència artificial, granges de minatge de criptomonedes, vehicles elèctrics, edificis domòtics... La demanda d'electricitat es dispara, amb un creixement global previst pels volts del 4% anual. La capacitat de generació es veu sobrepasada.

La vocació d'abandonar els combustibles fòssils, la irregularitat de generació de les energies renovables i la seva capacitat de subministrament han fet que el món giri altre cop els ulls cap a l'energia nuclear.

Del "Nuclear? No, gràcies" escampat arreu dels darrers 50 anys, al crit "L'energia nuclear és energia verda" de la Unió Europea. Aquest ha estat el gir.

Regne Unit: creixement lligat a nuclear

El primer ministre britànic ha obert al Regne Unit la caixa dels trons energètica: el dossier nuclear. Keir Starmer ha anunciat la construcció de petits reactors per ubicar-los a diferents llocs d'Anglaterra i Gal·les.

El líder laborista disposa, al parlament, de la "supermajoria" imprescindible per abordar discussions políticament complicades.

Starmer fa tres salts gairebé mortals: aposta sense reserves i gairebé de manera desafiant per l'energia nuclear, anuncia que les centrals es distribuïran pel territori anglès i gal·lès sense les limitacions actuals, i vincula la viabilitat de l'economia del país a les centrals nuclears.

El primer ministre britànic ha desvelat un pla amb categoria de full de ruta estratègic, que pot topiar amb les reticències dels seus propis diputats a l'hora d'ubicar els reactors.

"Aquí és on ens hem encallat durant tant de temps en aquest país. Tothom vota a favor de la millora i el canvi dels equipaments energètics, però després vota en contra per evitar que vagin a la seva zona. Hem de superar això. Tenim l'avantatge d'una gran majoria per anar endavant".

Starmer ha estat inusualment clar i contundent: "Això vol dir que [les centrals nuclears] s'ubicaran en zones on els seus veïns mai han pensat que hi hauria una planta nuclear."

Ara, al Regne Unit només es poden ubicar instal·lacions de generació nuclear a nou zones ja establertes. La iniciativa de Starmer elimina les barreres:

Els nous reactors nuclears

La novetat que permet al primer ministre britànic disseminar la producció nuclear pel país són els anomenats Small Modular Reactors (SMR), reactors petits.

Presenten grans avantatges: són més petits, fàcils d'instal·lar i en lloc de ser instal·lacions "a mida" es podran produir en cadena i de forma modular. El petit problema que presenten és que, a hores d'ara no tenen dissenys definitius, testats i verificats.

Hi ha diferents SMR en marxa, com el rus Akademik Lomonosov, muntat damunt una plataforma marina. I projectes en diferents fases de disseny als Estats Units, Canadà, la Xina, el Japó, Corea del Sud, l'Índia, França i el Regne Unit, entre d'altres.

La firma britànica Rolls-Royce és la que ha rebut amb més interès la revifada nuclear laborista a Anglaterra i Gal·les.

Escòcia en queda al marge. Edimburg manté competències exclusives en matèria mediambiental que impedeixen a Londres decidir unilateralment sobre la política energètica escocesa.

L'SMR rus Akademik Lomonosov, muntat damunt d'una plataforma marina (Wikimedia commons)

El viatge i viratge nuclear

La producció d'energia nuclear arrenca a mitjans del segle passat a la Unió Soviètica, el Regne Unit i els Estats Units.

L'URSS, els EUA, Japó, França i la Xina dominaran una tecnologia que es presenta com la gran esperança per la humanitat. Fins que arriben els tres grans accidents nuclears (coneguts): Three Mile Island, als Estats Units, el 1979; Txernòbil, a Ucraïna (URSS en aquell moment), el 1986, i Fukushima Daichi, Japó, el 2011.

Three Mile Island va ser el primer gran sinistre nuclear conegut. El 28 de març de 1979, un problema en una vàlvula afegit a un error humà va motivar la sortida de vapor radioactiu a l'atmosfera. Es va disparar l'alarma al món sencer. Una energia que estava revestida de fiabilitat i semblava inacabable va patir un fort cop.

Nombrosos països van reavaluar la seva política energètica i van aturar plans de desenvolupament nuclear. La República Federal d'Alemanya, Itàlia i Suïssa van congelar la construcció de noves centrals. Els suïssos van referendar, en referèndum, l'aturada nuclear.

Sarcòfag de la central nuclear de Txernòbil, a Ucraïna(Europa Press/ Bryan Smith)

Txernòbil ha estat "l'accident" nuclear que el planeta ha viscut. El 26 d'abril de 1986, la temeritat d'un enginyer en una prova de seguretat, va fer esclatar el reactor número 4 de la central ucraïnesa a tocar de Bielorrússia, llavors dues de les repúbliques de l'URSS.

L'accident va alliberar un enorme núvol radioactiu que el vent va escampar per la zona i per Europa. Encara ara, hi ha una zona d'exclusió de la mida de Luxemburg. Només s'hi entra amb permís, amb dosímetres penjats del coll i amb un límit de temps d'estada. I també, encara avui, enginyers i controladors vetllen perquè el combustible i la runa atòmica

enterrada a Txernòbil no emetin el seu verí a l'exterior.

Si Three Mile Island va aixecar l'alerta, Txernòbil va desfermar el pànic, tot i que en la cadena de causes del sinistre, l'opaca i obsoleta tecnologia nuclear soviètica hi va tenir el seu paper.

Arran de Txernòbil, Itàlia aprova en referèndum l'abandó nuclear, Suècia decideix abandonar progressivament l'àtom (tot i que té encara sis reactors operatius), Espanya declara una moratòria nuclear (també manté set reactors en marxa) i es viu una reculada generalitzada en la cursa atòmica civil.

Només l'URSS -la responsable del desastre-, França i el Regne Unit mantenen l'aposta nuclear.

Reactor de la central nuclear de Fukushima, al Japó, que va resultar afectat pel tsunami (Europa Press/ Kimimasa Mayama)

Fukushima arriba un quart de segle després de Txernòbil, i colpeja un país tecnològicament punter, preparat per encarar terratrèmols, tsunamis i amb una tecnologia nuclear de primer ordre. I falla tot: el terratrèmol i el tsunami desactiven els redundants sistemes de seguretat, la refrigeració dels reactors s'interromp i es fonen els nuclis de tres reactors.

L'onada expansiva de l'accident sobre la política nuclear al món és demolidora: el Japó tanca tots els reactors, tot i que acaba reobrint-los parcialment, obligat per l'escassetat d'energia.

A Alemanya, Angela Merkel aprova el tancament de totes les nuclears, mesura que s'acaba complint l'any 2023; Suïssa aprova en referèndum tancar els reactors i no renovar-los quan s'acabi la seva vida útil (ara en té quatre en marxa) i Corea del Sud i Taiwan també frenen la seva vida nuclear.

El paisatge nuclear que té Europa, després de Fukushima és el que queda reflectit al gràfic interactiu. França continua sent el paradigma de país nuclear. L'ADN del país ha incorporat la generació atòmica. A la resta d'Europa, tret dels països que han fet creu i ratlla, instal·lacions minvants en número. Fins ara.

Nou cop de timó

La reculada nuclear coincideix amb un increment de la investigació i de la implementació de sistemes de generació d'energia verda.

Els gestors energètics persegueixen dos objectius: evitar l'escalfament global i guanyar autonomia estratègica fugint de la geopolítica dels combustibles fòssils.

I, en aquesta tessitura, l'energia nuclear compleix tots dos objectius. L'urani està més repartit pel planeta que el petroli i les seves reserves també són més abundants. Austràlia, Canadà, Kazakhstan, Brasil, Rússia i Sud-àfrica compten amb els majors jaciments. I les centrals nuclears no emeten gasos d'efecte hivernacle. Contra el que molta gent pensa, les torres de refrigeració de les centrals nuclears o no- no emeten fum, sinó vapor d'aigua.

En aquest context, la Unió Europea estableix, l'any 2022, que l'energia nuclear és una energia sostenible. La formulació arriba després d'una guerra sense treva entre França i Alemanya, a banda i banda de la línia nuclear. Però si algun actor comença a canviar el pas és Berlín.

Quan fa gairebé dos anys que Alemanya va tancar la darrera nuclear, el debat es torna a obrir. Creixen les veus als partits de la coalició conservadora CDU-CSU, la mateixa que liderava Angela Merkel quan va apartar Alemanya de la senda nuclear, que demanen revisar la política i reobrir centrals.

L'argument és ecològic -Europa ho ha conclòs-, geoestratègic -Rússia ho ha fet evident- i econòmic -la creixent demanda s'ha de cobrir amb eficàcia-.

Després d'anys de contenció, Europa sembla disposada, si més no, a sospesar de nou els costos i beneficis de l'opció nuclear (3Cat)

Les minicentrals nuclears que el Regne Unit vol construir tenen una potència de 470 megawatts. Amb aquesta capacitat es poden cobrir les necessitats d'una ciutat de fins a 1,3 milions de llars, segons les previsions de Rolls-Royce, fabricant dels reactors.

Els seus defensors asseguren que l'energia nuclear és estable, no depèn del sol o del vent i no necessita emmagatzemament. Els detractors diuen que és cara de produir pel cost de la construcció de les centrals -tot i l'abaratiment dels reactors SMR- i que la gestió de residus hi afegeix costos:

el combustible gastat s'ha de refredar durant anys, i un cop refredat, s'ha de dipositar en zones controlades i específicament dissenyades. Cal afegir-hi el risc d'accidents. Baix, però potencialment molt lesius.

"L'energia nuclear és molt eficient. Però té un problema: algú ha de pagar l'assegurança per sinistre", se solia dir. Després d'anys de contenció, els estats semblen disposats, si més no, a sospesar de nou els costos i beneficis de l'opció nuclear.

Informació extreta de la Web 3 cat. Dissabte, 8 de febrer del 2025.

La producció nuclear assoleix nivells de rècord gràcies a l'impuls de la Xina

X.A – Barcelona - 16 gener 2025

Instal·lacions de la central nuclear d'Ascó ACN.

L'Agència Internacional de l'Energia (AIE) preveu que la producció d'electricitat nuclear a nivell mundial assolirà enguany un nivell rècord. Ho apunta un informe que ha fet públic avui, on també s'anuncia que durant aquesta dècada la Xina passarà a ser l'estat amb més capacitat de producció.

Actualment hi ha més de 410 reactors atòmics en funcionament repartits a 30 països i són responsables de la generació del 9% de l'electricitat global. A més, hi ha 40 estats que tenen intenció d'augmentar les infraestructures de producció nuclear, amb un ritme de creixement que no es donava des de fa tres dècades.

Les inversions per construir nous reactors o ampliar la vida útil

dels que ja estan en funcionament ha crescut gairebé un 50% en tres anys i pràcticament s'ha duplicat en una dècada.

L'informe de la AIE dibuixa com s'està modificant el mapa mundial de l'energia nuclear: si a la dècada del 1990 Europa liderava aquesta tecnologia, seguida de prop pels Estats Units, la situació està canviant ràpidament i ara la meitat dels 63 reactors nuclears que s'estaven construint a finals del 2024 s'estan fent a la Xina.

Això farà que d'aquí al 2030 el gegant asiàtic superi en capacitat de producció tant Europa, on el pes relatiu en la producció elèctrica fa temps que va a la baixa, com els Estats Units, on encara hi ha el parc de reactors més gran, responsable de gairebé el 20% de l'electricitat del país.

A l'Estat espanyol, el 2023 es va superar el 20% de producció elèctrica d'origen nuclear, però com que està programat el tancament de tots els reactors entre el 2027 i el 2035 la xifra anirà forçosament a la baixa.

Informació publicada al diari El Punt Avui. Dijous, 16 de gener del 2025.

Transició energètica, sense o amb nuclears?

Segons dades de Red Elèctrica, les centrals nuclears catalanes produeixen el 58,5% de l'energia total al territori

Martín Molins García - 08 de desembre 2024

Central nuclear d'Ascó. ACN.

Malgrat l'intent d'apostar per energies renovables, només el 15,7% del mix energètic català -és a dir, de la combinació de producció d'energia que hi ha a Catalunya- correspon a les energies renovables, segons les dades de Red Eléctrica del 2023. En aquest context, la desaparició de les tres centrals nuclears situades a la província de Tarragona (Ascó I, Ascó II i Vandellòs), suposaria l'eliminació de més de la meitat de l'energia produïda actualment a Catalunya, creant un dèficit que hauria de cobrir-se amb la instal·lació de nova infraestructura d'energia renovable o amb la importació de gas de països tercers.

L'augment de la producció d'energies no contaminants, tot i ser una possibilitat real, no sembla una aposta real per ara: Catalunya és de les comunitats que menys energia renovable produeix respecte al seu total. Això s'explica per la baixa quota d'instal·lació d'infraestructura solar i eòlica. Mentre a tot el estat espanyol es van instal·lar més de 6.000 megavats (MW) el 2023, a Catalunya, només va augmentar 7 MW de potència eòlica i 31 MW de potència fotovoltaica.

Les centrals, en el punt de mira

El govern d'Espanya té la intenció de continuar amb tancament de les centrals, una decisió que sembla entrar en contradicció pel seu pes energètic. Francisco del Pozo, coordinador de Greenpeace en matèria de combustibles fòssils, explica que en "termes d'operativitat, l'energia nuclear no té la flexibilitat que tenen altres sistemes energètics per adaptar-se als cicles de producció de les energies renovables". És a dir, l'energia nuclear "funciona de forma lenta i gradual com per adaptar-se a la variabilitat de les energies renovables". Per tant, en pics d'augment de la producció de la energia solar, eòlica o hidràulica, la energia nuclear no pot fer canvis molt ràpids per aprofitar aquest excés d'energia renovable.

Segons dades del Consell de Seguretat Nuclear (CSN), les centrals espanyoles estan dissenyades per una vida útil d'uns 40 anys, ja que els elements estructurals s'han plantejat amb una durada concreta. Francisco subratlla que allargar les centrals més anys dels plantejats per mantenir estable el nivell de seguretat s'hauria de fer d'acord amb els dictàmens del Consell de Seguretat Nuclear per "fer grans adaptacions que no li compensen ni als propis operadors de les centrals", ja que l'infraestructura està dissenyada amb una qualitat específica per tal que mantinguin les propietats estructurals i funcionals durant aquest període de temps.

"L'energia nuclear no dona el que promet"

Les centrals nuclears de Tarragona són les que més problemes causen, segons dades del CSN. L'any 2023 van comunicar 24 incidències (12 a Ascó I, set a Ascó II i cinc a Vandellòs II). Suposen més de la meitat de les incidències de totes les plantes que hi ha instal·lades a l'Estat, tot i que la majoria d'aquestes incidències es cataloguen com INES 0, és a dir, un incident sense cap tipus de repercussió humana o ambiental.

S'ha de tenir en compte que, després de la seva vida útil, aquestes centrals passen a mans d'Enresa, una entitat pública encarregada de gestionar els residus radioactius, així com el desmantellament de les centrals nuclears. Aquest procés "es finança amb les dotacions econòmiques que han captat les empreses elèctriques al llarg de la seva vida útil", especifica Del Pozo.

Per tant, la gestió del desmantellament en comptes de fer-se a mans de les empreses elèctriques, és l'Estat el que realitza els desmantellaments i la gestió dels residus a través de l'empresa pública Enresa, fixant una tarifa fixa unitària.

"El que s'està veient és que no hi ha suficients fons per desmantellar tots els centres actius". En aquesta situació, "el cost del megavat ha d'incloure les externalitats que es produeixen i això és car, la qual cosa implica que el cost de l'energia nuclear no és competitiu". Davant de la necessitat del govern de cobrir aquestes externalitats, com el desmantellament i la gestió de residus radioactius, es va augmentar aquesta tarifa fixa de 7,98 €/KWh a 10,36 €/KWh. Amb aquesta informació es podria entreveure que la possibilitat d'allargar la vida útil de les centrals semblaria una decisió poc pràctica.

Hi ha raons per a no tancar-les?

Javier Revuelta, analista energètic i enginyer industrial de Fedea (Fundació de Divulgació d'Estudis Econòmics i Socials), contraposa el tancament de les centrals amb la pujada de les emissions. "L'energia renovable, tot i poder substituir a les centrals, no sempre hi ha sol i vent, pel que el substitut només serà un hidrocarbur com el gas o el carbó". Les dades disponibles de Our World Data indiquen que l'energia nuclear és de les menys contaminants, juntament amb les renovables, davant dels combustibles fòssils que representen el 91% de les emissions.

A més d'aquesta pujada d'emissions, Javier considera que augmentarà el preu de l'electricitat. Estendre la vida útil de les centrals "permetria un preu d'electricitat d'uns 50 euros, molt inferior al que costa el gas o a les renovables amb emmagatzematge". "Es parla del preu inferior que tindrien la solar i l'eòlica, però és una postura improcedent tenint en compte la dependència a l'existència de vent i sol". Seria necessari "la construcció de grans quantitats d'emmagatzematge de energies renovables per donar un servei equivalent a les nuclears", el que implicaria un augment de la despesa per finançar-ho. "Justament, el fet que no s'estigui fent emmagatzematge a Espanya és perquè els comptes no surten i s'haurà de pagar d'alguna manera".

D'altra banda, l'altra raó que explicaria el manteniment operatiu de les centrals nuclears és que les energies renovables es construeixen a partir de molts tipus de metalls, com ara el coure. Javier Revuelta destaca el consum d'energia i de l'espai, ja que "molts metalls com el coure s'extreuen amb concentracions de l'1% de la terra, el que implica moure 100 tones de terra per extreure una de coure".

De fet, l'Associació per al Desenvolupament del Coure calcula que s'utilitzen 5,5 tones de coure per cada MW produït en l'energia fotovoltaica, el qual està destinat a transferir l'energia solar per escalfar aigua o aire en sistemes de calefacció, així com pel sistema de cablejat de les infraestructures. En el cas de l'energia eòlica, es necessiten 4,7 tones de coure per cada 3 MW produïts, dels quals el 53% s'utilitza pel cablejat, un 24% per la generació de la turbina i un 23% restant pels transformadors.

"No només has d'extreure aquests metalls, sinó que cada 30 anys aproximadament, has de renovar tot aquest parc energètic i del qual, poca cosa es pot reciclar". Per tant, segons l'expert, l'eliminació de l'energia nuclear per l'augment de les renovables porta a un "cicle de 30 anys en el que tomem a la necessitat d'extreure més metalls", a més de la dependència amb tercers països per l'accés a aquests metalls essencials.

L'opinió pública respecte a les nuclears sembla haver tingut canvis en els últims anys. Un estudi realitzat pel Real Instituto Elcano, ha percebut un canvi real en les preferències de la població espanyola respecte a les centrals nuclears indicant que el 43% dels enquestats afirma estar d'acord o molt d'acord en l'extensió de la seva vida útil, gairebé el doble que les xifres recollides a l'enquesta realitzada el 2019 (que era d'un 24%). Sembla que una part important de la població estaria d'acord en fer una transició energètica amb les renovables, però amb l'augment de la vida de les centrals nuclears existents.

S'ha de tenir en compte que accidents nuclears com el de Hiroshima a l'any 2011 van marcar a les generacions més grans que el van viure. Aquestes generacions poden tenir una visió més escèptica i preocupada sobre l'ús de l'energia nuclear en comparació amb les generacions més joves, que no van viure aquests esdeveniments i que poden veure les centrals nuclears com una opció atractiva per la transició energètica.

La realitat respecte a l'energia nuclear és que suposa ser una energia que està a la mateixa alçada que la solar i l'eòlica en termes d'emissió i de preus, així com una energia més neta en termes d'explotació minera, com diu Revuelta. Tot i això, per Del Pozo, implica grans despeses de diners inclús una vegada està en procés de desmantellament així com la necessitat d'emmagatzematge pels residus produïts.

Amb el context actual i amb les dades que s'han comentat, s'observa que el desmantellament de les centrals nuclears és un fet i forma part de l'agenda política i institucional. Ara la pregunta que tenim a Catalunya en cas de mantenir aquesta postura per la dècada vinent és... Estem preparats per portar a cap una transició energètica a Catalunya de més del 50% de l'energia o s'hauria de redefinir els plantejaments de futur?

Informació publicada a Diari de Barcelona. Diumenge, 8 de desembre del 2024.

Recull de premsa

Abril del 2025

193. L'energia nuclear a Catalunya